

prima instanță – O. Cernei
instanța de apel – L. Popova, M. Moraru, A. Panov

dosarul nr. 2ra-1329/15

ÎNCHEIERE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mocan Igor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mocan Igor împotriva Guvernului RM privind constatarea încălcării art. 6/1 CEDO și repararea prejudiciului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Mocan Igor și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 30 iulie 2014,

c o n s t a t ă

La 12 mai 2014 Mocan Igor a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova privind constatarea încălcării art. 6/1 CEDO și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 aprilie 2012 a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Banca de Finanțe și Comerț” cu privire la recunoașterea că adunarea generală ordinară a acționarilor din 20 aprilie 2012 nu are statut de adunare generală ordinară, solicitînd nulitatea hotărârilor adoptate din motivul lipsei împuternicirilor consiliului și organului executiv al băncii și lipsei forței juridice a contractului de executare a funcției de conducător al organului executiv.

Astfel, indică reclamantul că, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă integral. S-a încasat de la Mocan Igor în beneficiul societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenta juridică.

La 11 februarie 2013, 29 mai 2013 și 07 martie 2013 Mocan Igor și avocatul Plămădeală Eduard în interesele societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” au declarat apeluri împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 apelurile declarate de Mocan Igor și de avocatul Plămădeală Eduard în interesele societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” au fost respinse, iar hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 februarie 2013 menținută.

La 31 iulie 2013 Mocan Igor a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013 recursul declarat de Mocan Igor a fost considerat inadmisibil.

La 31 octombrie 2013 Mocan Igor a depus cerere de revizuire a încheierii Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, solicitând admiterea cererii, casarea încheierii contestate și rejudecarea recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2013, s-a dispus respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire depusă de Mocan Igor împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mocan Igor împotriva societății pe acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” cu privire la recunoașterea că adunarea generală ordinară a acționarilor din 20 aprilie 2012 nu are statut de adunare generală ordinară, nulității hotărârilor adoptate, lipsei împuternicirilor consiliului și organului executiv al băncii, lipsei forței juridice a contractului de executare a funcției de conducător al organului executiv, publicarea în Monitorul Oficial și pe sait a anunțului de petrecere a adunării acționarilor și obligarea prezentării actelor juridice.

Consideră că instanțele naționale nu au motivat deciziile sale și au omis să se pronunțe asupra argumentele invocate în recursul din 31 iulie 2013 și cererea de revizuire din 31 octombrie 2013. Din conținutul încheierilor din 02 octombrie 2013 și din 04 decembrie 2013 ale Curții Supreme de Justiție, nu se observă că aceste argumente ar fi analizate într-un mod potrivit. Instanțele nu au comentat și nu au răspuns la aceste argumente, ci doar au preferat să se refere la faptul că argumentele invocate de Mocan Igor în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Sustine că argumentele sale în fata instanțelor au fost formulate într-un mod clar și precis, care necesitau un răspuns specific și explicit. În lipsa unui astfel de răspuns, este imposibil să se stabilească dacă instanțele pur și simplu au neglijat să examineze aceste argumente sau dacă au intenționat să-le respingă, și dacă aveau intenția de a le respinge, care au fost motivele pentru a decide astfel. În speță, instanța de judecată urmează să aplice direct prevederile CEDO.

Cere reclamantul constatarea încălcării articolului 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, ca urmare a neîndeplinirii de către instanțele naționale a obligației de a proceda la o examinare corespunzătoare a argumentelor, invocate în recursul din 31 iulie 2013 și cererea de revizuire din 31 octombrie 2013, încasarea de la Guvernului Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Mocan Igor prejudiciul moral în sumă de 50000 (cincizeci de mii) unități convenționale, cauzat prin încălcarea articolului 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 iulie 2014 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mocan Igor împotriva Guvernului RM privind constatarea încălcării art. 6/1 CEDO și repararea prejudiciului moral ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, apelul declarat de către Mocan Igor fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 30 iulie 2014.

La 18 martie 2015 Mocan Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererea sa de apel din 24 octombrie 2014, încălcând astfel art.6 par. 1 din Convenția Europeană a Dreptului Omului.

Susține recurentul că în conformitate cu art. 373 alin.(5) CPC, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă, în speță, contrar normei citate, instanța s-a rezumat doar a transcrie în decizia sa hotărârea primei instanțe, astfel lăsând fără răspuns obiecțiile invocate în cererea de apel, iar în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare art.6 par. 1 din Convenția Europeană a Dreptului Omului.

Consideră că, argumentele, menționate în cererea de apel din 24 octombrie 2014 nu pot fi considerate ca fiind nesemnificative sau incapabile să influențeze rezultatul procesului.

Mai indică recurentul că din conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014 rezultă că aceste argumente nu ar fi fost analizate într-un mod potrivit.

Mai mult instanța de apel nu s-a expus referitor la cererea sa de a casa încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 iunie 2014, indicînd doar că apelantul nu a contestat actul judecătoresc de respingere a cerinței referitor la atragerea în proces a Ministerului Finanțelor.

Consideră recurentul că a fost în drept să beneficieze de un recurs intern efectiv în sensul art. 13 al Convenției.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mocan Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Mocan Igor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mocan Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Mocan Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Galina Stratulat